

være nødvendigt, fremdeles at gaa ind paa Lønningssforhøielse. Jeg tror derfor, at de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd, der ikke maatte komme i Betragtning ved vort Forslag, maa erkjende, at der, naaget de maa søle et Tryk ved de nuværende Priser, dog er Noget, hvorved de paa en eller anden Maade kunne indskrænke deres Udgifter for at lempe sig igjennem i alt Fald i dette Aar, indtil vi se, hvorledes det derefter gaar medens derimod de, som vi her have tænkt paa at hjælpe, ikke have Noget at saa af paa. Jeg skal derfor for mit Vedkommende anbefale det ærede Thing at gaa ind paa vort Forslag. — Jeg skal ikke indlade mig paa at omtale det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Balgkreds (Kjær). Derfor man alene tog Hensyn til, hvad man selv maatte kunne finde at være det Rette, har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at man burde gaa endnu noget videre end til, hvad han her har foreslaaet; men jeg tror, at alle de, der ikke kunne stemme for hans Forslag, netop kunne sige det Samme til Forsvar for deres Afstemning, som han sagde til Forsvar for sit Forslag. Han sagde, at det var Hensynet til den nuværende Situation, som gjorde, at han ikke foreslog en Forhøielse af 10 p, men jeg tror at kunne svare ham, at det er Hensynet til den foreliggende Situation, der gjør, at vi stemme imod hans Forslag. Det er saaledes Hensynet til Situationen, der paa begge Sider afgjør Sagen i dette Dødblik, hvilket viser, at disse Hensyn kunne være forskjellige, men Enhver maa tage sit Standpunkt efter den Maade, hvorpaa han tager sit Hensyn eller betragter den foreliggende Situation. Dette beder jeg det ærede Medlem betænke, idet han maa kunne sige sig selv og har sagt sig selv, at han under andre Forhold, naar Spørgsmaalet laa for under en anden Situation, vistnok vilde faae flere Stemmer med sig, end jeg kan antage, at han for Dødblikket vil faae.

Solstein-Ledreborg. Jeg ønsker kun at udtale mig i Anledning af de Endringsforslag, der ere fremkomne fra den høitærede Krigsminister. Det Forslag, som foreligger fra den høitærede Marineminister, er jo væsentlig kun en Ompostering, og med Hensyn til Spørgsmaalet om Ompostering har jeg ikke i Sinde at gjøre et selvstændigt Standpunkt gjældende; jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad der fremkommer fra mine ærede Medforslagsstillere; jeg tillægger det overhovedet kun en meget ringe Betydning. Derimod kan jeg paa ingen Maade tilraade at gaa ind paa det Forslag, der er fremkommet fra den høitærede Krigsminister, thi det gaar ud fra en hel anden Betragtning af Soldaternes Lønning end den, jeg kan anse for forsvaerlig. Den høitærede Krigsminister gaar nemlig ud fra, at Soldaten allerede nu har det saaledes, at han nogenlunde kan hjælpe sig, og at, naar han faar 2 p.

til, saa er der givet Alt, hvad der med Billighed og Rimelighed kan forlanges. Det er ikke min Mening; jeg er meget snarere enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Balgkreds (Kjær) om, at Soldaten i det Hele er saa slet stillet, at de 2 p., der komme til hans Lønning, er den allerringeste Hjælp, der overhovedet kan være Tale om paa nogen Maade at give ham. Det er en meget lille Hjælp. Dersom det, ikke var Tilfældet, skal jeg fuldkommen indrømme det Berettigede i, hvad der er fremkommet fra den høitærede Minister idag og igaar om at gjøre en Forskjel med Hensyn til Lønningen, naar Soldaten faar Naturalforpleining, og naar han ikke faar Naturalforpleining, idet det ganske vist er billigere for ham at leve, naar der ydes ham den billige Naturalforpleining, end naar han selv maa skaffe sig Kosten paa et Spisekvarter; men i Betragtning af, at han, selv om han faar Naturalforpleining, og selv naar han faar de 2 p. til, dog gjennemgaaende er saa slet stillet, at han skal have meget ondt ved at komme ud af det, saa betyder den Smule Ulighed, som fremkommer ved at give dem Alle 2 p., meget lidt. Jeg indrømmer, at der fremkommer en lille Ulighed mellem de Soldater, der ligge i Leir og paa Søforterne, og dem, der ligge i Garnison, idet disse første blive lidt bedre stillede, men denne Ulighed har ikke Stort at betyde, thi det at ligge i Leir og paa Søforterne er allerede en saa stor Byrde, at den omtalte lille Begunstigelse kun boder lidt paa den. Og overhovedet forekommer det mig, at naar man har Valget imellem enten at finde sig i denne lille Ulighed eller at følge den høitærede Krigsminister i hans Forslag, der vil stille Soldaten endnu slettere, end han kommer til at staa efter vort Forslag, hvorved han kommer til at staa slet nok, saa maa man helst tage vort Forslag. Det er det, der bevæger mig til bestemt at fastholde vort Forslag og til ikke paa nogen Maade at kunne gaa ind paa en yderligere Medsættelse, selv om den maatte kunne forsvares som mere ligelig for Alle. Den høitærede Minister bemærkede jo ogsaa igaar, saavidt jeg forstod, at Soldaten selv med Tilleg af de 2 Skilling kun med meget stor Økonomi kunde komme ud af det; ja, jeg tror endog, at den høitærede Minister sagde, at det var en Betingelse for, at han kunde komme ud af det, at han ikke blot spiste paa et særlig billigt Spisekvarter, men endog, at han vaskede sit Løi selv. Det forekommer mig, at der deri ligger det bedste Bevis for, at vort Forslag er vel begrundet. Det er muligt, at jeg misforstod den høitærede Krigsminister, men det forekom mig, at det var den Betragtning, han gjorde gjældende (Modsigelse). Ja, om de 2 Skilling skulde gjøre det meget lettere for Soldaten eller ikke, det nytter det vel ikke her at diskutere længere om; det er ikke mig muligt at forelægge en bestemt Beregning, og det bliver derfor mere en Skønssag, men jeg tror, at,